

Турини, Франческо — Turini, Francesco — значителен компонистъ от първата половина на XVII в., род. 1589 в Прага, умр. 1656 в Брешиа писалъ: меси, мотети за солови гласове, мадриали, триосонати и камерни кантати.

Турка, или ала турка, ит. turca или alla turca — въ турски духъ и начинъ на изпълнение.

Турнбуъ, фр. tournebout — старо име на крумхорната (кривата хорна) у французитъ.

Турниръ, Шарль — Tournemire, Charles — органистъ-виртуозъ и компонистъ, род. 22 ян. 1870 в Бордо, ученик на Цезарь Франкъ; органистъ на „Св. Клотилда“, и професоръ въ консерваторията в Парижъ. Композиции: 8 симфонии, по едно клавиртрио и секстетъ, секстетъ за духови инструменти и пиано, операта „Боговетъ сж мъртви“ (1924), една драматическа легенда „Кръвта на сирената“ (наградена от града Парижъ), два псаломъ за хоръ и оркестъръ, „2 Поеми“, „Мждрости“ за пѣние и пиано, „Легендата за Тристанъ и Изолда“, трилогията „Фаустъ, Донъ Кихотъ и Св. Францисъ Асизки“, „Поема“ за органи и оркестъръ, много композиции за органи, църковни творби и инструментални пиеси и др.

Тути, ит. tutti = всички — влизането на всички инструменти или гласове отъ оркестра или хора следъ нѣкоя солова часть.

Турчаниновъ, Пьотръ Ивановичъ (протоиерей) — преработвачъ на старитъ руски напѣви, род. 20 февр. 1779, умр. 4 мартъ 1856 в Петербургъ, 8 годишенъ постъпва въ хора на генералъ Леванидовъ в Киевъ, дето Патьомкинъ ималъ случая да го чуе и, възхитенъ отъ прекрасния му сопрановъ гласъ, го взема съ себе си въ Петербургъ и предоставя на Сарти музикалното му образование. После постъпва пакъ въ хора на Леванидовъ в Киевъ, управляванъ тогава отъ Ведель, при когото продължава своитъ музикални занятия. 1803 Т. приема духовно посвящение, а 1804 го виждаме регентъ на митрополитския хоръ в Петербургъ, 1827 бива призванъ за преподавателъ въ Придворната пѣвческа капела. Въ хармонизациитъ на древнитъ напѣви Т. запазва оригиналнитъ

мелодии, като имъ поставя една подходна хармония, водейки гласоветъ винаги въ широко разположение, Най-главнитъ негови приложения сж: задостойницитъ на дванадесетитъ празника, ирмоситъ на Великия четвъртъкъ и Великата сжбота, „Благообразный Иосифъ“, „Вечери твоея тайныя“, „Тебе одеущагося“, два воскресни тропаря, Херувимски пѣсни и други. Лично творчесто: една тригласна литургия, „Да исправится“ — трио и хоръ и „Воскресни, Боже, суди земли“ — сжщо.

Туше, фр. toucher — свирене на клавишни инструменти. Touché се употребява въ смисълъ на качеството на удара при свирене на пиано: меко Т., леко Т. и пр.

Тьонфлеръ, Йоханъ Готлобъ — Tönfler, Johann Gottlob — именитъ органистъ и музикаленъ писателъ, род. 4 дек. 1791 в Нидеррьосла, умр. 8 юний 1870 в Ваймаръ като градски органистъ, писалъ ценни трудове върху органовото строителство, най-важния отъ които е „Учебникъ по органово строителство“ 4 тома (1856), после — „Органътъ — цель и свойства на неговитъ части“ (1843), „Теоретическо-практическа школа за органисти“ (1845) и др.

Тѣсно разположение — се нарича когато единъ акордъ е тѣй разположенъ, че между сопрана и алта, и между алта и тенора не може да се вмѣсти другъ гласъ, — тонъ принадлежашъ къмъ сжщия акордъ. (Гл. Широко разположение).

Тѣсно разполо- Широко раз-
жение положение

Тюрк, Даниелъ Готлобъ — Türk, Daniel Gottlob — значителенъ музикаленъ педагогъ, учителъ и компонистъ, род. 10 авг. 1750 в Клаусницъ при Хемницъ, умр. 26 авг. 1813 в Хале. ученикъ на Хомилиусъ и Йох. Ад. Хилеръ, училъ и въ Лайпцигския университетъ; отъ